

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofci Vladimir, Alerguș Constantin, Nicolaev Ghenadie, Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile și de către avocatul Mihăilă Olesea în numele părții vătămate Iachim Sergiu, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, în cauza penală privindul pe

Gînga Vitalie XXXX, născut la XXXX, originar din s. XXXX, r-nul XXXXX și domiciliat în XXXX, str. XXXX, ap. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 19.06.2014 – 30.12.2015 (prima instanță);
2. 28.01.2016 – 03.06.2016 (instanța de apel);
3. 03.08.2016 – 31.01.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 30 decembrie 2015, Gînga Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin aceeași sentință, Gînga Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de drept din Republica Moldova, pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă intentată de către Iachim Sergiu a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea în beneficiul acestuia din contul lui Gînga Vitalie suma de 1200 lei, ca daună morală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Gînga Vitalie în baza ordinului emis de Șeful Inspectoratului General de Poliție nr. 41 ef., din 07.03.2013, deținând funcția de Șef al serviciului patrulare al Secției securitate

publică a Inspectoratului de Poliție Strășeni, iar conform art. 49 alin. (3) lit. b) a Legii R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului” - deținând gradul special de căpitan de poliție și astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, acționând contrar art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 29 din Constituția R. Moldova, adoptată la 29.07.1994 care prevede: inviolabilitatea domiciliului; art. 21 lit. a), art. 25 alin. (1) și alin. (5) pct. 1), 13) și art. 26 alin. (1) din Legea R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”; art. 2, art. 4 alin. (1), (2), (4) lit. a), b), c), d), e), alin. (5), (8) și art. 5 alin. (1) din Legea R. Moldova nr. 218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armelor de foc” care prevăd, semnificația forței fizice, a principiului proporționalității, condițiile aplicării forței fizice, aplicarea forței fizice; lit. b) a pct. 16) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau pe Gînga Vitalie să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsură necesară atingerii unui obiectiv legitim, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția, Legile Republicii Moldova și actele normative interne, a săvârșit infracțiunea de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe:

Gînga Vitalie fiind persoană publică și acționând cu titlul oficial, la 06 august 2013, în jurul orelor 18:30, fiind însoțit de colaboratorul de poliție a Inspectoratului de Poliție Strășeni, Vasilașcu Serghei, ambii în uniformă de polițist cu automobilul de serviciu de model „Vaz-2107” cu n/î MAI 1609, se aflau în exercițiul funcțiunii patrulând pe drumul principal din sat. XXXXX, com. XXX, r-nul Strășeni. În timpul deplasării prin preajma unei intersecții, de pe o stradă secundară în deplasare a fost observat cet. Iachim Sergiu, locuitor al aceluiași sat care se afla împreună cu copilul minor Iachim Marius, a.n. 2009, și care, potrivit hotărârii definitive și irevocabile a Judecătoriei Strășeni din 05.06.2014 menținută prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21.07.2014 a fost sancționat potrivit art. 233 alin. (3) Cod contravențional, pentru faptul că, la acea dată, oră și loc conducea vehiculul de model „Piaggio Free” cu capacitatea cilindrică a motorului de 49,9 cm³, fără număr de înmatriculare, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în mărime de 0,40 ml/l sau cu concentrația de alcool în sânge în mărime de 0,82 %, echivalent a 0,82 g/l, ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

Totodată, potrivit aceleiași hotărâri definitive și irevocabile a Judecătoriei Strășeni din 05.06.2014 menținută prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21.07.2014 partea vătămată Iachim Sergiu, a fost sancționat potrivit art. 336 Cod contravențional, pentru faptul că, la acea dată oră și loc, fiind oprit de către colaboratorii Serviciului de patrulare și securitate ordine publică Vasilașcu Serghei și Gînga Vitalie, nu s-a subordonat cerințelor legitime a colaboratorilor organelor afacerilor interne, aflați în exercițiul funcțiunii de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității, de a opri vehiculul condus, s-a deplasat pînă la gospodăria sa, unde fiind ajuns de colaboratorii de poliție refuza de a se identifica și a-i urma la IP Strășeni, pentru a trece testarea alcoolscoptică.

Astfel, Gînga Vitalie din considerentul nesubordonării părții vătămate Iachim Sergiu la cerințele sale legale de a opri vehiculul cu care se deplasa spre domiciliul său, aflându-se la volanul automobilului de serviciu de model „Vaz-2107” cu n/î MAI 1609, s-a deplasat și el în direcția domiciliului părții vătămate Iachim Sergiu unde, după ce a ajuns și l-a văzut pe partea vătămată că intră în ogradă, a ieșit din automobilul de serviciu și, prin exces de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu, neîntemeiat și fără permisiunea părții vătămate Iachim Sergiu, care se afla deja în ogradă și dorea să închidă poarta, a blocat poarta și a pătruns din urma lui Iachim Sergiu în curtea gospodăriei ultimului, violându-i astfel domiciliul, de unde l-a tras în drum cu forța, timp în care partea vătămată Iachim Sergiu, împotrivindu-se, s-a lovit și s-a zgâriat de un par de la poartă și de o grămadă de cotileți, în așa mod provocându-i-se leziuni corporale sub formă de excoriații pe membrul inferior stîng, echimoze pe torace și membru superior drept, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 168 din 14.09.2013, în comun se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

În fața porții, inculpatul împreună cu Vasilașcu Serghei l-au convins pe partea vătămată și l-au ajutat să urce în automobilul de model „Vaz-2107” cu n/î MAI 1609, după care partea vătămată a fost escortată la Inspectoratul de poliție Strășeni pentru a fi identificată și documentată potrivit legislației în vigoare.

În consecință, lui Iachim Sergiu fiindu-i aplicată neîntemeiat forța fizică în procesul cînd era scos din propriul domiciliu, i-au fost astfel cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale acestuia ca persoană fizică, precum și drepturilor și intereselor publice - manifestată prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept, care conform art. 2 al Legii R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”, este o instituție publică specializată a statului, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Acțiunile respective a inculpatului Gînga Vitalie, au fost încadrate de prima instanță în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, și anume pentru faptul că neavînd o justificare legală, a pătruns în domiciliul părții vătămate și a aplicat forța fizică, asupra acestuia pentru a-l scoate din ogradă.

2.1. La fel, prima instanță a indicat că în pofida circumstanțelor constatate supra, conform rechizitoriului, inculpatul Gînga Vitalie a fost învinuit că în baza ordinului emis de Șeful Inspectoratului General de Poliție nr. 41 ef., din 07.03.2013, deținînd funcția de Șef al serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Strășeni, iar conform art. 49 alin. (3) lit. b) a Legii R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului” - deținînd gradul special de căpitan de poliție și astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, acționînd contrar art. 3 și 5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997 și art. 1 a primului Protocol adițional a acesteia, potrivit căruia nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță precum și la respectarea bunurilor sale; art. 24 alin. (1), (2), art. 25 alin. (1), (2), (5), (6) și art. 29 din Constituția R. Moldova, adoptată la 29.07.1994 care prevede: dreptul la viață, la integritatea fizică și psihică; libertatea individuală și siguranța persoanei; inviolabilitatea domiciliului; art. 4 alin. (2), (3), art. 21 lit. a), art. 24 alin. (2), (4), art. 25 alin. (1) pct. 1), 13) și art. 26 alin. (1) din Legea R. Moldova, nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului” care prevăd că, activitatea poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul European de Etică al Poliției și în alte acte internaționale, și în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, Poliția nu aplică, nu încurajează și nu tolerează tortura, tratamentul inuman sau degradant, iar aplicarea forței fizice, mijloacelor speciale se admite doar în strictă conformitate cu legea și în cazul în care metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea atribuțiilor poliției, atribuțiilor poliției la menținerea, asigurarea și restabilirea ordinii și securității

publice, protecția drepturilor și a intereselor legitime ale persoanei și comunității, competența teritorială, împuternicirile și obligațiile polițistului; art. 2, art. 4 alin. (1), (2), (4) lit. a), b), c), d), e), alin. (5) și (8) și art. (5) alin. (1) din Legea R. Moldova nr. 218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armelor de foc” care prevăd, semnificația forței fizice, a principiului proporționalității, condițiile aplicării forței fizice, aplicarea forței fizice; lit. a) și b) a pct. 16) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau pe Gînga Vitalie să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsură necesară atingerii unui obiectiv legitim, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția, Legile Republicii Moldova și actele normative interne, printre care și pct. 56 din Regulamentul Serviciului patrulare Rutieră aprobat prin ordinul MAI care interzice urmărirea neîntemeiată și abuzivă a vehiculelor, și nu în ultimul rând, art. 166 Cod de procedură penală și art. 433, 434, 435, 436 Cod contravențional, care expres prevăd cazurile de reținere a persoanei, procesul-verbal cu privire la reținere, durata reținerii și condițiile privării de libertate și condițiile liberării persoanei reținute, a săvârșit prin concurs real două fapte prejudiciabile prevăzute de legea penală și pasibile de pedeapsă, și anume, infracțiunile de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu și tortura, tratamentul inuman sau degradant în următoarele circumstanțe:

Astfel, Gînga Vitalie fiind persoană publică și acționând cu titlul oficial, la data de 06 august 2013, în jurul orelor 18:30, însoțit fiind de colaboratorul de poliție a Inspectoratului de Poliție Strășeni, Vasilașcu Serghei, ambii în uniformă de polițist, cu automobilul de serviciu de model „Vaz-2107” cu n/î MAI 1609, se aflau în exercițiul funcției patrulând pe drumul principal din sat. XXXXX, com. XXXXX, r-nul Strășeni. În timpul deplasării prin preajma unei intersecții, de pe o stradă secundară în deplasare a fost observat cet. Iachim Sergiu locuitor al aceluiași sat, cum conducea la vale un moped model „Piaggio Free” avînd ca pasager în față un copil cu vîrsta de pînă la 3 ani.

Tot atunci, Vasilașcu Sergiu fiind în calitate de pasager pe bancheta din față și acționând la indicația verbală a superiorului Gînga Vitalie, care conducea automobilul de serviciu, prin gesturi cu mîna la somat și stopat pe Iachim Sergiu, după care i-a cerut pentru control actele.

Drept urmare, Gînga Vitalie recepționînd și examinînd pașaportul tehnic a mopedului, sub pretextul că Iachim Sergiu s-ar afla în stare de ebrietate, i-a cerut

acestuia să-l însoțească la Inspectoratul de Poliție Strășeni. În rezultat, Iachim Sergiu sesizând comportament arogant și tendențios în acțiunile colaboratorului Gînga Vitalie ca superior în funcție și grad, a refuzat în a se deplasa la Inspectorat și a cerut ca actele în privința sa să-i fie întocmite la fața locului, după care, văzând că colaboratorii în cauză nu întocmesc careva acte, iar Gînga Vitalie insistă abuziv doar asupra faptului deplasării lui la Inspectorat, a pornit motoreta și virând la 180° s-a întors și împreună cu fiul lui minor Iachim Marius a.n. 2009, s-a deplasat spre propriul domiciliu.

În continuarea acțiunilor ilegale, Gînga Vitalie în pofida opunerii subalternului Vasilașcu Serghei, față de intenția apărută de al urmări și reține pe Iachim Sergiu, manifestând indignare și acționând ilegal față de ultimul cu scopul de a-l reține și pedepsi pentru conducerea mopedului în stare de ebrietate, deși reținerea persoanei în privința căreia există bănuieli cu privire la aflarea în stare de ebrietate, care refuză sau se împotrivește ori se eschivează de la testarea alcooscopică, de la examenul medical sau de la recoltarea probelor biologice nu se admite, deoarece legea penală în art. 264¹ Cod penal, nu prevede pentru aceasta infracțiune pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de un an, condiție stabilită în art. 166 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru aplicarea măsurii procesuale de constrângere - reținerea, punând în pericol viața și sănătatea lui Iachim Sergiu și a fiului acestuia minor Iachim Marius aflat pe moped ca pasager, astfel, prin exces de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu, neîntemeiat a inițiat imediat cu viteză urmărirea lui Iachim Sergiu, prin sat, până la domiciliul ultimului, unde staționând brusc a ieșit repede din automobilul de serviciu și în scop de a-l reține, la fugă, fără permisiune a deschis poarta și intrat de unul singur din urma lui Iachim Sergiu în curtea gospodăriei ultimului, violându-i astfel domiciliul.

În vederea realizării intenției criminale pînă la capăt, Gînga Vitalie acționând contrar rigorilor art. 273 alin. (2) Cod de procedură penală, care îl obligau pe ultimul să întocmească în privința lui Iachim Sergiu un proces-verbal cu privire la constatarea refuzului de testare alcooscopică sau respectiv, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice, sub pretextul imposibilității identificării lui Iachim Sergiu la fața locului, deși la fața locului nu a întreprins însă în acest sens careva măsuri și a utiliza toate posibilitățile legale, la indicația și sub conducerea sa a implicat în ajutor subalternii săi Glavan Ion și Negară Petru - colaboratori de poliție ai Inspectoratului de Poliție Strășeni, față de care acționând defectuos și eronat, a organizat abuziv prin intermediul acestora escortarea neîntemeiată a lui Iachim Sergiu la Inspectoratul de Poliție și Spitalul raional Strășeni, unde în rezultat, Iachim Sergiu fiind supus investigațiilor medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, s-a aflat mai mult de 3 ore, fără a i se întocmi un careva proces-verbal de reținere, deși împrejurările cazului

la fața locului impuneau din start a se documenta acțiunile lui Iachim Sergiu sub prisma art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fără a-l reține și supune abuziv escortării, respectiv, investigării medicale.

În consecință, Iachim Sergiu fiind neîntemeiat urmărit, reținut ilegal mai mult de 3 ore și fiindu-i violat dreptul de proprietate, i-a fost astfel cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale acestuia ca persoană fizică, precum și drepturilor și intereselor publice - manifestată prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept, care conform art. 2 al Legii R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”, este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Tot Gînga Vitalie, la 06 august 2013 în jurul orelor 18:30, imediat după pătrunderea sa ilegală în curtea gospodăriei cet. Iachim Sergiu din sat. XXXXX, com. XXXXX, r-nul Strășeni, concomitent cu acțiunile de exces de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu comise în privința lui Iachim Sergiu, în timpul imobilizării și reținerii ultimului, intenționat cu ambele mâini la apucat violent pe ultimul de brațe, regiunea gâtului și în așa mod creându-i lui Iachim Sergiu durere, prin insultă și batjocoră manifestată prin exprimarea de cuvinte indecente, atitudine obraznică și disprețuitoare față de Iachim Sergiu, forțat dându-l jos de pe motoretă, l-a zdruncinat și târât pe acesta contrar voinței spre poarta domiciliului, timp în care i-a rupt ultimului cămașa de pe el și a speriat copilul minor Iachim Marius.

Prin urmare, Gînga Vitalie sesizând faptul că Iachim Sergiu se împotrivesc să iasă din curtea sa, fapt comunicat de ultimul, a dat indicație verbală subalternului Vasilașcu Serghei prezent la fața locului, de a se implica urgent și a-i acorda ajutor.

În continuare, Gînga Vitalie acționând cu scopul de a-l supune acțiunilor sale pe Iachim Sergiu, profitând de faptul că Vasilașcu Serghei la indicația sa, impus fiind, îl ținea pe Iachim Sergiu de o mână pentru a nu fugi în gospodărie, de unul singur forțat la târât în continuare pe Iachim Sergiu la poartă, în drum, timp în care l-a lovit și zgâriat pe acesta de poartă și de o grămadă de cotileți din piatră, după care, la scurt timp tot Gînga Vitalie cu forța la bruscat și urcat în automobilul de serviciu pe bancheta din spate, în așa mod provocând lui Iachim Sergiu leziuni corporale sub formă de excoriații pe membrul inferior stâng, echimoze pe torace și membru superior drept, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 168 din 14.09.2013 în comun se califică ca vătămări corporale neînsemnate, care conform „Protocolului de la Istanbul” sunt în strânsă corelație cu circumstanțele descrise de pătimit, iar proveniența acestora prin automutilare se exclude.

Astfel, Gînga Vitalie a fost învinuit prin rechizitoriu de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu adică, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice;

- art. 166¹ alin. (3) Cod penal, tortura, tratamentul inuman sau degradant adică, orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a exercita presiune asupra ei, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procurorul Tețcu Ion, care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gînga Vitalie să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), art. 166¹ alin. (3) Cod penal, și să-i fie stabilită pedeapsa, în baza:

- art. 328 alin. (1) Cod penal - de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul MAI pe un termen de la 5 ani;

- art. 166¹ alin. (3) Cod penal - de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul MAI pe un termen de la 12 ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul MAI pe un termen de la 10 ani.

A admite în principiu acțiunea civilă și a încasa de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material și moral cauzat, nerecuperat. A încasa de la Gînga Vitalie cheltuielile judiciare în sumă de 994 lei, suportate la faza urmăririi penale în urma efectuării expertizei medico-legale, psihiatrice-psiologice dispuse în privința părții vătămate.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că:

- sentința în cauză este ilegală, deoarece prin probele prezentate de către acuzare și examinate în fond, a fost pe deplin dovedită vinovăția inculpatului și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, iar instanța

apreciind circumstanțele de fapt și de drept, unilateral și eronat pe acest capăt de acuzare a pronunțat ilegal soluția de achitare a inculpatului;

- este ilegală sentința și în partea pedepsei aplicate inculpatului conform art. 328 alin. (1) Cod penal, întrucât a aplicat acestuia o pedeapsă nemotivat de blândă;

- la probarea ambelor capete de acuzare servesc probele administrate la urmărirea penală și examinate în fond, inclusiv și declarațiile date la urmărirea penală a martorului Popa Paulina, care între timp a decedat și nu a fost posibil de audiat în instanță;

- instanța de fond intenționat făcând abuz de aspectul convingerii intime și a principiului de liberă apreciere a probelor, l-a achitat pe Gînga Vitalie ilegal, bazându-se doar pe declarațiile acestuia, fără a exista alte probe care le-ar susține, sau ar combate pe cele ale acuzării, a interpretat eronat și subiectiv probele acuzării, și astfel a pronunțat o sentință ilegală care contravine prevederilor art. 100 alin. (4), art. 101 alin. (1), (3) și art. 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, ceea ce afectează grav calitatea actului de justiție;

- vina lui Gînga Vitalie este demonstrată pe deplin, din care considerent, acesta urmează a fi găsit vinovat și condamnat la detenție, deoarece în asemenea împrejurări, prin soluția instanței de fond nu au fost realizate scopurile legii penale în corespundere cu art. 61 Cod penal. Or, instanța de fond nu a ținut cont la justa valoare de gravitatea/seriozitatea infracțiunilor comise de Gînga Vitalie și urmările infracțiunii comise precum și de faptul că părții vătămate nu i-a fost reparat prejudiciul, ba mai mult ca atât, acesta pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu a conștientizat sau emanat mustrări de conștiință pentru urmările infracțiunii comise, dar a manifestat atitudine indiferentă, fapt confirmat prin declarațiile date la etapa urmăririi penale, cercetării judecătorești;

- instanța la emiterea sentinței în cauză nu a ținut cont îndeajuns de criteriile generale de individualizare a pedepsei, a manifestat parțialitate și nu a indicat, și argumentat motivele emiterii unei asemenea soluții, care în rezultat încurajează aplicarea torturii, ceea ce este contrar art. 3 CEDO.

3.2. Inculpatul Gînga Vitalie cu avocatul său Furnică Victor, care au solicitat casarea sentinței în partea condamnării inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, cu achitarea acestuia de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența elementelor infracțiunii, cu menținerea în rest a sentinței, invocând că:

- declarațiile părții vătămate, referitor la pretinsa pătrundere de către inculpat în domiciliul acesteia, sunt contradictorii, astfel, concluziile primei instanțe sunt bazate doar pe declarațiile părții vătămate Iachim Sergiu, astfel, instanța de judecată, urma să aplice prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de fond n-a motivat în niciun fel respingerea probei cu martori, în special, declarațiile martorului Vasilașcu Serghei, care a indicat că toată discuția cu partea vătămată a avut loc în preajma unei gospodării și nici el sau inculpatul nu au intrat în ogradă, și declarațiile similare a apelantului. De asemenea, pentru a motiva condamnarea apelantului, conform art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța a reținut declarațiile martorului Solonari Veronica, care a indicat că în momentul când mergea la vale motoreta se afla în ogradă, iar partea vătămată se afla în drum, fiindu-i ruptă cămașa. Or, cu încălcarea art. 100 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța nu a apreciat sub toate aspectele și în coroborare probele din dosar, în condițiile în care, tot prima instanță, dând apreciere declarațiilor martorului Vasilașcu Serghei, care a indicat, că după ce au plecat, motoreta a rămas lipită de poartă, poarta mică era deschisă, el a dus-o după poartă, roata se vedea din drum;

- la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, partea vătămată fiind întrebată dacă era îmbrăcat în aceleași haine în care s-a deplasat spre IP Strășeni, acesta a răspuns afirmativ, în acest sens, instanța de judecată urma să atragă atenția la declarațiile martorilor acuzării - Vasilașcu Serghei, Negară Petru, Glavan Ion, Eremia Tatiana, Cristea Mihail, Corghencea Vasile, Stegărescu Nicolae, care au relatat instanței de judecată că hainele părții vătămate erau întregi, curate, nefiind rupte, fapt confirmat și prin procesul-verbal nr. 182 din 06 august 2013 (f.d. 7, vol. II);

- prima instanță a reținut ca probă pentru a constata vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și circumstanța agravantă - leziunile părții vătămate indicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 168 din 14.09.2013. La acest capitol apărarea a formulat o multitudine de obiecții asupra declarațiilor contradictorii a părții vătămate referitoare la apariția leziunilor și lipsa probelor ce ar demonstra legătura cauzală dintre acțiunile inculpatului și leziunile părții vătămate;

- prima instanță n-a dat apreciere corectă declarațiilor vădit contradictorii a părții vătămate referitoare la modul de formare a leziunilor și ținând cont de declarațiile martorilor, Corghencea Vasile, Stegărescu Nicolae, Negară Petru, Glavan Ion, care au indicat instanței că nu au văzut leziuni la partea vătămată și a martorilor Cristea Mihail, care a comunicat în instanța de judecată că i-a spus partea vătămată că are o leziune la picior la merișor, a martorului Eremia Tatiana, care întrebând-o pe partea vătămată de unde are leziunea, ultimul a comunicat că este legată de motoretă, declarațiile martorului Vasilașcu Serghei și a inculpatului Gînga Vitalie, care au declarat că partea vătămată a fost ținută doar de mâna stângă. Astfel, nu este legătură cauzală dintre acțiunile inculpatului și leziunile părții vătămate;

- probele care au fost cercetate nemijlocit în instanța de fond atestă inexistența faptelor imputate lui Gînga Vitalie, mai mult ca atât, prin hotărârea judecătorească irevocabilă acțiunile care se examinează în cauza penală, au fost supuse aprecierii.

3.3. Partea vătămată Iachim Sergiu, care a solicitat casarea sentinței în partea achitării lui Gînga Vitalie de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, și a acțiunii civile, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gînga Vitalie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), 166¹ alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare și admiterea integrală a acțiunii civile, invocând că:

- prima instanță a ignorat declarațiile părții vătămate și a martorilor oculari Solonari Veronica și Chiperi Olga, evidențiind în același timp declarațiile preinșilor martori Vasilașcu Serghei, Glavan Ion, Negară Petru, Glavan Tudor și Stegarescu Nicolae, care sunt colaboratori de poliție, foști colegi de serviciu ai inculpatului și persoane cointeresate;

- prima instanță neîntemeiat a redus cuantumul acțiunii civile, ignorând faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea în văzul fiului minor al părții vătămate în vârstă de doar 4 ani, care până în prezent nu-și poate reveni de cele întâmplate, că intenționat a lăsat fără supraveghere copiii părții vătămate și ulterior în mod grosolan îl refuza pe ultimul în posibilitatea de a-i contacta telefonic, provocându-i imense suferințe psihice, în rezultatul cărora el a pierdut încrederea în oameni și în special, în colaboratorii organelor de drept.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și partea vătămată, a fost admis apelul declarat de inculpat cu avocatul său, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gînga Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1), 166¹ alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Gînga Vitalie, prin rechizitoriu a fost învinuit că în baza ordinului emis de Șeful Inspectoratului General de Poliție nr. 41 ef., din 07.03.2013, deținând funcția de Șef al serviciului patrulare al Secției securitate publică a Inspectoratului de Poliție Strășeni, iar conform art. 49 alin. (3) lit. b) a Legii R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului” - deținând gradul special de căpitan de poliție și astfel, conform art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, acționând contrar art. 3 și 5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04.11.1950, la care R. Moldova a aderat la 12.09.1997 și art. 1 a primului Protocol adițional a acesteia, potrivit căruia nimeni

nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante, orice persoană are dreptul la libertate și la siguranță precum și la respectarea bunurilor sale; art. 24 alin. (1), (2), art. 25 alin. (1), (2), (5), (6) și art. 29 din Constituția R. Moldova, adoptată la 29.07.1994 care prevede: dreptul la viață, la integritatea fizică și psihică; libertatea individuală și siguranța persoanei; inviolabilitatea domiciliului; art. 4 alin. (2), (3), art. 21 lit. a), art. 24 alin. (2), (4), art. 25 alin. (1) pct. 1), 13) și art. 26 alin. (1) din Legea R. Moldova, nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului” care prevăd că, activitatea poliției se desfășoară exclusiv în baza și pentru executarea legii, în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Codul European de Etică al Poliției și în alte acte internaționale, și în conformitate cu principiile legalității, respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, imparțialității și nediscriminării, controlului ierarhic permanent, răspunderii personale și profesionalismului, Poliția nu aplică, nu încurajează și nu tolerează tortura, tratamentul inuman sau degradant, iar aplicarea forței fizice, mijloacelor speciale se admite doar în strictă conformitate cu legea și în cazul în care metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea atribuțiilor poliției, atribuțiile poliției la menținerea, asigurarea și restabilirea ordinii și securității publice, protecția drepturilor și a intereselor legitime ale persoanei și comunității, competența teritorială, împuternicirile și obligațiile polițistului; art. 2, art. 4 alin. (1), (2), (4) lit. a), b), c), d), e), alin. (5), (8) și art. (5) alin. (1) din Legea R. Moldova nr. 218 din 19.10.2012 „privind modul de aplicare a forței fizice, mijloacelor speciale și a armelor de foc” care prevăd, semnificația forței fizice, a principiului proporționalității, condițiile aplicării forței fizice, aplicarea forței fizice; lit. a) și b) a pct. 16) din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau pe Gînga Vitalie să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante în orice circumstanță s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele non-violente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția, Legile Republicii Moldova și actele normative interne, printre care și pct. 56 din Regulamentul Serviciului patrulare Rutieră aprobat prin ordinul MAI, care interzice urmărirea neîntemeiată și abuzivă a vehiculelor, și nu în ultimul rând, art. 166 Cod de procedură penală și art. 433, 434, 435, 436 Cod contravențional, care expres prevăd cazurile de

reținere a persoanei, procesul-verbal cu privire la reținere, durata reținerii și condițiile privării de libertate și condițiile liberării persoanei reținute, a săvârșit prin concurs real două fapte prejudiciabile prevăzute de legea penală și pasibile de pedeapsă, și anume, infracțiunile de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu și tortura, tratamentul inuman sau degradant în următoarele circumstanțe:

Astfel, Gînga Vitalie fiind persoană publică și acționând cu titlul oficial, la 06 august 2013, în jurul orelor 18:30, însoțit fiind de colaboratorul de poliție a Inspectoratului de Poliție Strășeni, Vasilașcu Serghei, ambii în uniformă de polițist cu automobilul de serviciu de model „Vaz-2107” cu n/î MAI 1609, se aflau în exercițiul funcției, patrulând pe drumul principal din sat. XXXXX, com. XXXXX, r-nul Strășeni. În timpul deplasării prin preajma unei intersecții, de pe o stradă secundară în deplasare a fost observat Iachim Sergiu locuitor al aceluiași sat, cum conducea la vale un moped model „Piaggio Free” având ca pasager în față un copil cu vârsta de pînă la 3 ani.

Tot atunci, Vasilașcu Serghei fiind în calitate de pasager pe bancheta din față și acționând la indicația verbală a superiorului Gînga Vitalie, care conducea automobilului de serviciu, prin gesturi cu mâna la somat și stopat pe Iachim Sergiu, după care i-a cerut pentru control actele.

Drept urmare, Gînga Vitalie recepționând și examinând pașaportul tehnic a mopedului, sub pretextul că Iachim Sergiu s-ar afla în stare de ebrietate, i-a cerut acestuia să-l însoțească la Inspectoratul de Poliție Strășeni. În rezultat, Iachim Sergiu sesizând comportament arogant și tendențios în acțiunile colaboratorului Gînga Vitalie ca superior în funcție și grad, a refuzat în a se deplasa la Inspectorat și a cerut ca actele în privința sa să-i fie întocmite la fața locului, după care, văzând că colaboratorii în cauză nu întocmesc careva acte, iar Gînga Vitalie insistă abuziv doar asupra faptului deplasării lui la Inspectorat, a pornit motoreta și virând la 180° s-a întors, și împreună cu fiul lui minor Iachim Marius a.n. 2009 s-a deplasat spre propriul domiciliu.

În continuarea acțiunilor ilegale, Gînga Vitalie în pofida opunerii subalternului Vasilașcu Serghei, față de intenția apărută de al urmări și reține pe Iachim Sergiu, manifestând indignare și acționând ilegal față de ultimul cu scopul de a-l reține și pedepsi pentru conducerea mopedului în stare de ebrietate, deși reținerea persoanei în privința căreia există bănuieli cu privire la aflarea în stare de ebrietate, care refuză sau se împotrivește ori se eschivează de la testarea alcooscopică, de la examenul medical sau de la recoltarea probelor biologice nu se admite, deoarece legea penală în art. 264¹ Cod penal, nu prevede pentru această infracțiune pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de un an, condiție stabilită în art. 166 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru aplicarea măsurii procesuale de constrângere - reținerea, punând în pericol viața și sănătatea lui Iachim Sergiu și a

fiului acestuia minor Iachim Marius, aflat pe moped ca pasager, astfel, prin exces de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu, neîntemeiat a inițiat imediat cu viteză urmărirea lui Iachim Sergiu prin sat, pînă la domiciliul ultimului, unde staționând brusc a ieșit repede din automobilul de serviciu și în scop de a-l reține, la fugă, fără permisiune a deschis poarta și intrat de unul singur din urma lui Iachim Sergiu în curtea gospodăriei ultimului, violându-i astfel domiciliul.

În vederea realizării intenției criminale pînă la capăt, Gînga Vitalie acționând contrar rigorilor art. 273 alin. (2) Cod de procedură penală, care îl obligau pe ultimul să întocmească în privința lui Iachim Sergiu un proces-verbal cu privire la constatarea refuzului de testare alcooscopică sau respectiv, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice, sub pretextul imposibilității identificării lui Iachim Sergiu la fața locului, deși la fața locului nu a întreprins însă în acest sens careva măsuri și a utiliza toate posibilitățile legale, la indicația și sub conducerea sa a implicat în ajutor subalternii săi Glavan Ion și Negară Petru - colaboratori de poliție ai Inspectoratului de Poliție Strășeni, față de care acționând defectuos și eronat, a organizat abuziv prin intermediul acestora escortarea neîntemeiată a lui Iachim Sergiu la Inspectoratul de Poliție și Spitalul raional Strășeni, unde în rezultat, Iachim Sergiu fiind supus investigațiilor medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, s-a aflat mai mult de 3 ore, fără a i se întocmi un careva proces-verbal de reținere, deși împrejurările cazului la fața locului impuneau din start a se documenta acțiunile lui Iachim Sergiu sub prisma art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fără a-l reține și supune abuziv escortării, respectiv, investigații medicale.

În consecință, Iachim Sergiu fiind neîntemeiat urmărit, reținut ilegal mai mult de 3 ore și fiindu-i violat dreptul de proprietate, i-au fost astfel cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale acestuia ca persoană fizică, precum și drepturilor și intereselor publice - manifestată prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept, care conform art. 2 al Legii R. Moldova nr. 320 din 27.12.2012 „cu privire la activitatea poliției și statutul poliștilor”, este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Astfel, Gînga Vitalie a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică, săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în

proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

La fel, instanța de apel a mai indicat că prin rechizitoriu, Gînga Vitalie a mai fost învinuit că la 06 august 2013 în jurul orelor 18:30, imediat după pătrunderea sa ilegală în curtea gospodăriei lui Iachim Sergiu din sat. XXXXX, com. XXXXX, r-nul Strășeni, concomitent cu acțiunile de exces de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu comise în privința lui Iachim Sergiu, în timpul imobilizării și reținerii ultimului intenționat cu ambele mâini la apucat violent pe ultimul de brațe, regiunea gâtului și în așa mod creându-i lui Iachim Sergiu durere, prin insultă și batjocoră manifestată prin exprimarea de cuvinte indecente, atitudine obraznică și disprețuitoare față de Iachim Sergiu, forțat dându-l jos de pe motoretă, l-a zdruncinat și târât pe acesta contrar voinței spre poarta domiciliului, timp în care i-a rupt ultimului cămașa de pe el și a speriat copilul minor Iachim Marius.

Prin urmare, Gînga Vitalie sesizând faptul că Iachim Sergiu se împotrivesc să iasă din curtea sa, fapt comunicat de ultimul, a dat indicație verbală subalternului Vasilașcu Serghei prezent la fața locului, de a se implica urgent și a-i acorda ajutor.

În continuare, Gînga Vitalie acționând cu scopul de a-l supune acțiunilor sale pe Iachim Sergiu, profitând de faptul că Vasilașcu Serghei la indicația sa, impus fiind, îl ținea pe Iachim Sergiu de o mână pentru a nu fugi în gospodărie, de unul singur, forțat la târât în continuare pe Iachim Sergiu la poartă, în drum, timp în care la lovit și zgâriat pe acesta de poartă și de o grămadă de cotileți din piatră, după care, la scurt timp tot Gînga Vitalie, cu forța l-a bruscat și urcat în automobilul de serviciu pe bancheta din spate, în așa mod provocând lui Iachim Sergiu leziuni corporale sub formă de excoriații pe membrul inferior stâng, echimoze pe torace și membru superior drept, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 168 din 14.09.2013 în comun se califică ca vătămări corporale neînsemnate, care conform „Protocolului de la Istanbul” sunt în strînsă corelație cu circumstanțele descrise de pătimit, iar proveniența acestora prin automutilare se exclude.

Astfel, instanța de apel a notat că prin acțiunile sale Gînga Vitalie a fost pus sub învinuire de săvârșire a infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (3) Cod penal, tortura, tratamentul inuman sau degradant adică, orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta l-a comis ori este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a exercita presiune asupra ei, bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci cînd o asemenea durere sau suferință este provocată de către o persoană publică.

Instanța de apel a indicat că inculpatul Gînga Vitalie pe parcursul procesului nu și-a recunoscut vinovăția.

Totodată, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată au fost verificate declarațiile părții vătămate Iachim Sergiu din prima instanță (f.d. 25-26, 43, vol. III), care au fost susținute de acesta și în apel, unde adăugător a mai declarat că se deplasa cu motoreta pe traseul central XXXXX, când a fost stopat de inculpat. Atunci la solicitare, a prezentat actele pe care le deținea și anume, contractul de garanție, actele pe motorină. Nu cunoaște dacă aceste acte erau originale sau nu. Când a fost oprit, în calitate de pasager îl avea pe fiul său, care la acel moment avea vârsta de 3 ani. Ajungând la domiciliu, a dat motoreta în ogradă și în acel moment inculpatul l-a apucat de ambele mâini dorind să-l scoată afară din ogradă, moment în care a și fost zgâriat de blocurile de fortan care stăteau prin preajmă. Menționează că inculpatul nu i-a aplicat careva lovituri, au fost doar careva apucături bruște. Momentul în care partea vătămată a fost urcată în automobil, l-au văzut vecinii acestuia Solonari Veronica și Solonaru Valeriu. Până la acest caz, a mai fost sancționat pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate.

La fel, instanța de apel a specificat că în ședința de judecată a instanței de apel au fost verificate și declarațiile martorilor:

- Chiperi Olga din prima instanță, (f.d. 128-130, vol. II), susținute de aceasta în instanța de apel, Solonari Veronica (f.d. 123-126, vol. II), Eremia Tatiana (f.d. 160, vol. II), Ghețiu Elena (f.d. 162, vol. II), Cristea Mihail (f.d. 164-168, vol. II), Vasilașcu Serghei (f.d. 172-175, vol. II), Glavan Tudor (f.d. 177, vol. II), Gherman Liviu (f.d. 12-13, vol. III), Glavan Ion (f.d. 177, vol. II), Negară Petru (f.d. 20-24, vol. III), Stegărescu Nicolae (f.d. 28-30, vol. III), Corghencea Vasile (f.d. 31-34, vol. III).

De asemenea, în ședința instanței de apel au fost verificate și probele:

- raportul de constatare medico-legală nr. 4026 din 09 august 2013 și cel de expertiză medico-legală nr. 168 din 14 septembrie 2013, conform cărora părții vătămate Iachim Sergiu i-au stabilit vătămări corporale neînsemnate (f.d. 7-8, 73, vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 653 din 2013, prin care s-a stabilit că partea vătămată Iachim Sergiu nu suferă de maladii psihice cronice, în perioada acțiunilor săvârșite asupra lui dereglări psihice nu manifesta (f.d. 83-85, vol. I);

- procesul-verbal din 19 august 2013, prin care a fost ridicat dosarul contravențional nr. 20133311502 (f.d. 24-26, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 august 2013, prin care au fost examinate materialele dosarului contravențional nr. 20133311502 (f.d. 60-61, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 28 decembrie 2013, prin care au fost ridicate hainele părții vătămate Iachim Sergiu, cu care acesta a fost îmbrăcat la 06 august 2013 (f.d. 191-193, vol. I);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Iachim Sergiu la locul comiterii infracțiunii din satul XXXXX, raionul Strășeni, unde ultimul a relatat circumstanțele comiterii faptei (f.d. 196-201, vol. I);

- procesul-verbal de confruntare dintre inculpat și partea vătămată (f.d. 207-213, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 31 ianuarie 2014, prin care au fost ridicate următoarele documente: procesul-verbal nr. 182 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, îndreptarea IP Strășeni, rezultatul testului „Drager”, fotocopia fișei personale (f.d. 5-6, vol. II);

- procesul-verbal din 24 martie 2014, prin care au fost examinate documentele care au fost ridicate la 31 ianuarie 2014 (f.d. 19, vol. II);

- mijloacele materiale de probă din procesul contravențional (27-50, vol. II);

- plângerea părții vătămate Iachim Sergiu, prin care ultimul solicită atragerea la răspundere a colaboratorilor de poliție Gînga Vitalie și Vasilașcu Serghei (f.d. 4, vol. I);

- procesul-verbal de audiere a părții vătămate Iachim Sergiu (f.d. 12-13, vol. I);

- procesul-verbal nr. 182 din 06 august 2013 al examinării medicale, prin care părții vătămate Iachim Sergiu i s-a constatat starea de ebrietate cu grad avansat (f.d. 7, vol. II);

- hotărârea Judecătoriei Strășeni din 05 iunie 2014; Decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2014 prin care Iachim Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de articolele 233 alin. (3) și 336 Cod contravențional (f.d. 96-101, vol. II).

În continuare, instanța de apel a relatat că declarațiile părții vătămate Iachim Sergiu le analizează critic, deoarece partea vătămată fiind anterior condamnată pentru conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate, a avut ca scop evitarea intentării unui nou dosar și de a purta răspundere pentru încălcările comise. În acest scop, el a încercat să ducă în eroare atât organul de urmărire penală cât și instanța, afirmând că a fost reținut din ograda sa, târât cu forța și maltrat.

În același context, instanța de apel a reținut că despre comportamentul ilegal al părții vătămate Iachim Sergiu în speța dată vorbește atât hotărârea Judecătoriei Strășeni din 05 iunie 2014, cât și decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2014, care sunt irevocabile și pedeapsa numită lui Iachim Serghiu este executată.

Prin urmare, instanța de apel a atestat că o instanță de judecată a considerat dovedită integral vina contravenientului Iachim Sergiu în nesubordonarea cu rea-

voință cererii legitime a colaboratorului al poliției Gînga Vitalie aflat în exercițiul datoriei de serviciu a menținerii ordinii publice, deoarece el, contrar prevederilor legale, intenționat, a refuzat să prezinte actele solicitate și procedura de testare și examenului medical, prin ce a săvârșit contravenția prevăzută de art. 336 Cod contravențional. Hotărârea Judecătoriei Strășeni din 05 iunie 2014 în cauza contravențională se bucură de autoritatea lucrului judecat, astfel starea de fapt și de drept stabilită în cauza contravențională are efecte juridice asupra stării de fapt și de drept stabilite în cauza penală din speță.

La fel, instanța de apel a mai notat că analizând materialul probator al cauzei, se observă, că locul, timpul și împrejurările cazului stabilite în cauza contravențională, sunt aceleași ca și în cauza penală din speță.

Astfel, instanța de apel a conchis că dacă printr-o hotărâre judecătorească contravențională definitivă și irevocabilă s-a constatat că cerințele inculpatului ca persoană publică au fost legale și el a acționat legal în privința părții vătămate, este inadmisibil de a-l recunoaște vinovat în depășirea atribuțiilor de serviciu în aceleași circumstanțe deja în cauza din speță.

În această ordine de idei, instanța de apel a mai menționat că nu se poate de reținut și cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant față de partea vătămată, de către inculpat, ca persoană publică, dat fiind, că ultimul se afla în exercițiul funcției și a acționat legal, iar primul, în modul prevăzut de lege, este recunoscut vinovat de conducerea vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool și de nesubordonarea cu rea voință dispoziției și cererii legitime a polițistului.

Nevinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate este confirmată și prin declarațiile martorilor Vasilașcu Serghei, Glavan Tudor, Glavan Ion, Negară Petru, Stegărescu Nicolae și Corghencea Vasile care au susținut versiunea inculpatului.

Totodată, instanța de apel a indicat că din declarațiile martorului Solonari Veronica rezultă că partea vătămată și polițiștii se aflau în afara ogrăzii, doar motoreta era în ogradă. Aceste declarații au fost confirmate atât de declarațiile inculpatului Gînga Vitalie, cât și de declarațiile martorilor Vasilașcu Serghei, care de asemenea a relatat că toată discuția între partea vătămată și Gînga Vitalie a avut loc în preajma unei gospodării. Din conținutul acestor probe, rezultă date clare și precise, în sensul că inculpatul, fiind persoană cu funcție de răspundere, își îndeplinea datoria de polițist la prevenirea ori curmarea faptelor antisociale, astfel instanța de apel a conchis că există dubii cu privire la vinovăția inculpatului la aplicarea violenței împotriva părții vătămate.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că sentința de condamnare nu poate fi bazată numai pe declarațiile părții vătămate Iachim Sergiu, precum și a martorilor

Solonari Veronica, Chiperi Olga, Eremia Tatiana, Ghețiu Elena și Cristea Mihail, astfel, inculpatul, beneficiind de prezumția nevinovăției, nu poate fi condamnat doar pe aceste probe. Nu pot fi puse la baza condamnării raportul de expertiză medico-legală nr. 168 din 14 ptembrie 2013 și cel de constatare medico-legală nr. 4026 din 09 august 2013, dat fiind a leziunile corporale neînsemnate, depistate la partea vătămată, nu sunt consecința acțiunilor ilegale ale inculpatului, după cum se susține în rechizitoriu.

În acest sens, instanța de apel a conchis că probele respective, la care se face referire ca decisive și care se raportează la celelalte probe prezentate în susținerea învinuirii, puse la baza condamnării, relevate în cuprinsul sentinței, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, nu prezintă garanții de probare certă și concludentă a vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Totodată, instanța de apel a menționat că în cazul în care este constatată legătura participării părții vătămate la săvârșirea unei fapte antisociale, nu poate fi reținută în sarcina inculpatului aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de primul ori tortura, tratamentul degradant și inuman.

Astfel, instanța de apel a reținut că în cauză n-au fost prezentate probe ce ar servi la constatarea vinovăției inculpatului și că prin ansamblul de probe cercetate de prima instanță, verificate și reapreciate de instanța de apel, nu se confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, motiv pentru care, potrivit prevederilor articolului 389 alin. (1) Cod de procedură penală, este inadmisibilă condamnarea inculpatului și, respectiv, se impune achitarea acestuia din motivul, că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de articolele 166¹ alin. (3) și 328 alin. (1) Cod penal.

Cu privire la motivele invocate în apelurile procurorului și părții vătămate, ce exprimă dezacordul cu aprecierea probelor efectuată de prima instanță, instanța de apel le-a apreciat, ca fiind nefondate, făcând referire la argumentele expuse supra.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, care indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea transmiterii la rejudecare a cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată, invocând că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

- învinuirea adusă inculpatului a fost pe deplin confirmată prin declarațiile părții vătămate Iachim Sergiu, martorilor Cristea Mihail, Solonari Veronica, Popa Paulina, Chiperi Olga, Gherman Liviu, Ghețiu Elena, Eremia Tatiana, Glavan Tudor, Vasilașcu Serghei, raportul de expertiză medico legală nr. 168 din 14

septembrie 2013 și cel de constatare medico legală nr. 4026 din 09 august 2013, împreună cu planșa fotografică anexă (f.d. 7-8, 73, vol. I), raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 653 din 2013 (f.d. 83-5, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 19 august 2013 (f.d. 24-26, vol. I), procesul-verbal de examinare din 20 august 2013 (f.d. 60-61, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 28 decembrie 2013 (f.d. 191-193, vol. I), procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului a părții vătămate Iachim Sergiu (f.d. 196-201, vol. I), procesul-verbal de confruntare dintre inculpat și partea vătămată (f.d. 207-213, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 31 ianuarie 2014 (f.d. 5-6, vol. II), procesul verbal de examinare din 24 martie 2014 (f.d. 19, vol. II), materialele cauzei contravenționale în privința lui Iachim Sergiu....;

- probele administrate în cauză, sunt pertinente, concludente, utile și veridice, astfel, fiind obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor imputate;

- poziția instanței de apel este nefondată și neîntemeiată, deoarece hotărârea Judecătoriei Strășeni din 05 iunie 2014, dată în cauza contravențională privindu-l pe Iachim Sergiu, prin prisma jurisprudenței CtEDO, are caracter penal, dat fiind că contravenția, ca faptă prejudiciabilă aparține noțiunii autonome de „materie penală”;

- hotărârea definitivă în cauza contravențională pentru care a fost sancționată partea vătămată constituită în cauza penală, nu are autoritate de lucru judecat în fața instanței penale, prin care este tras la răspundere penală inculpatul, care în cauza contravențională este parte vătămată;

- s-a stabilit că faptele săvârșite de inculpat, în totalitatea lor, constituie pluralitatea de infracțiuni sub forma unui concurs ideal, iar, după natura juridică, gradul prejudiciabil, obiectul și rezultatul infracțional, aceste fapte nu sunt similare faptei contravenționale reținute în sarcina părții vătămate;

- nu se poate de reținut autoritatea lucrului judecat, când hotărârea anterioară, dată în cauza contravențională se referă la partea vătămată, altă persoană decât inculpatul, precum și la altă faptă decât cele ce formează obiectul noii judecăți în cauza penală, chiar dacă faptele au fost săvârșite în aceleași împrejurări;

- aplicând raționamentele CtEDO din hotărârile sale în cauzele *Zigarella c. Italiei* din 03 octombrie 2002, *Fischer c. Austriei* din 29 mai 2001, *Raninen c. Finlandei* din 07 martie 1996, la starea de fapt stabilită în speță, în baza probelor administrate, rezultă că prima judecată în cauza contravențională și a doua judecată în cauza penală, nu se referă la una și aceeași faptă și persoană, adică sancționarea contravențională a părții vătămate nu împiedică tragerea la răspundere penală a inculpatului;

- în speță, inculpatul este pasibil condamnării, dat fiind că faptele săvârșite întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate;

- la examinarea cauzei în instanța de apel, a fost încălcată procedura judecării apelului, fiind încălcate prevederile art. 413 alin. (7) Cod de procedură penală, astfel, instanța de apel oferindu-i ultimul cuvânt inculpatului, i-a pus acestuia întrebări referitor la demersul înaintat, fără a relua cercetarea judecătorească și al pune în discuție cu toate părțile participante la proces.

6.2. Avocatul Mihăilă Olesea în numele părții vătămate Iachim Sergiu, fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- ambele hotărâri judecătorești sunt ilegale și nefondate;

- concluzia instanței de apel, care este și unicul motiv de achitare a inculpatului, bazată și pe art. 8 Cod de procedură penală, art. 6 CtEDO, precum că printr-o hotărâre judecătorească definitivă pe o cauză contravențională, prin care s-a constatat că cerințele inculpatului Gînga Vitalie sunt legale și a acționat legal în privința părții vătămate Iachim Sergiu, astfel este inadmisibil de a-l recunoaște vinovat în depășirea atribuțiilor de serviciu în aceleași circumstanțe, este una eronată;

- din materialele dosarului rezultă că faptele săvârșite de inculpatul Gînga Vitalie constituie pluralitatea de infracțiuni sub forma unui concurs ideal, iar după natura juridică, gradul prejudiciabil, obiectul și rezultatul infracțional, aceste fapte nu sunt similare faptei contravenționale reținute în sarcina părții vătămate Iachim Sergiu;

- în speță tragerea la răspundere contravențională a părții vătămate Iachim Sergiu, nu împiedică tragerea la răspundere penală a inculpatului.

7. La recursurile ordinare declarate în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Furnică Victor în numele inculpatului Gînga Vitalie, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate, invocând că:

- pentru a adopta soluția în cauză, instanța de apel a reținut în mod amplu și a dat apreciere declarațiilor martorilor, date în ședința de judecată, care nu au confirmat acuzarea descrisă în rechizitoriu, mai mult ca atât, instanța de apel cercetând nemijlocit declarațiile date de partea vătămată la etapa urmăririi penale și instanța de judecată, a constatat că acesta a încercat de fapt să ducă în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată;

- fără a invoca nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, avocatul părții vătămate a criticat decizia instanței de apel doar în partea în care aceasta a reținut autoritatea lucrului judecat;

- procurorul invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a preluat de fapt cele formulate în rechizitoriu, făcând trimitere și la declarațiile martorului Popa Paulina, la care acuzarea în prima instanță a renunțat și critică decizia instanței de apel în partea aplicării principiului lucrului judecat;

- apărarea nu consideră că este legătură cauzală dintre acțiunile inculpatului și leziunile părții vătămate;

- probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate iar declarațiile părții vătămate sunt contradictorii, între acestea fiind prezente mai multe divergențe;

- instanța de apel a constatat că există dubii în învinuire care nu au fost excluse și prin prisma art. 8 Cod de procedură penală, au fost interpretate în favoarea inculpatului;

- în recursul ordinar declarat de procuror, referitor la aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, acesta nu a consemnat nici o obiecție clară, dar s-a rezumat la cele formulate în rechizitoriu;

- instanța de apel făcând trimitere la hotărârile judecătorești irevocabile, care au avut în principiu același obiect, ca cele incriminate lui Gînga Vitalie, s-a referit la puterea lucrului judecat, iar instanța care urmează să examineze aceleași chestiuni nu poate da o soluție diametral opusă.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal largit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit mai menționează că procurorul în recurs, drept temei pentru declararea recursului a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*”, iar în recursul declarat de avocatul Mihăilă Olesea în numele părții vătămate Iachim Sergiu, deși nu s-a indicat nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul recursului rezultă că acesta critică decizia instanței de apel în partea motivării achitării inculpatului Gînga Vitalie de sub învinuirea imputată, ce în esență cade sub incidența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivele invocate în recursurile declarate se acceptă în partea în care se critică decizia instanței de apel în latura achitării a inculpatului Gînga Vitalie de sub comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal și se resping ca neîntemeiate în partea prin care se solicită recunoașterea lui Gînga Vitalie vinovat și de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, din considerentele ce urmează a fi expuse.

Astfel, Colegiul penal lărgit notează că prima instanță a apreciat obiectiv cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinat în ședința de judecată a primei instanțe, descrise și în sentință (f.d. 48-56, vol. III), prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, și corect a adoptat soluția de condamnare a lui Gînga Vitalie, în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni ce depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege, stabilind veridic că învinuirea adusă inculpatului în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, după cum e expusă în rechizitoriu, se confirmă parțial, numai în câteva circumstanțe distincte a laturii obiective, constatate de prima instanță, și care s-au manifestat anume prin faptul că inculpatul Gînga Vitalie neavând o justificare legală a pătruns în domiciliul părții vătămate și a aplicat forța fizică asupra părții vătămate pentru a-l scoate din ogradă.

În această ordine de idei, se atestă că circumstanțele reținute în partea descriptivă a sentinței (f.d. 44-45, vol. III), descrise în pct. 2 din prezenta decizie, au fost constatate corect de prima instanță, care a apreciat veridic circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Gînga Vitalie și a efectuat încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

În aceste condiții, instanța de recurs susține poziția primei instanțe relatată în sentință (f.d. 59-60, vol. III), prin care aceasta indică că în calitate de probe directe ce dovedesc că inculpatul a comis exces de putere și a depășit atribuțiile de serviciu, servesc declarațiile părții vătămate Iachim Sergiu, care pe parcursul procesului penal au fost certe și neîndoielnice, în ceea ce privește faptul că anume inculpatul a intrat în ograda sa și l-a tras violent în drum, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate, iar declarațiile acestuia sunt susținute prin probele indirecte, cum ar fi declarațiile martorilor Solonari Veronica, Vasilașcu Serghei, Cristea Mihail, Chiperi Olga, raporturile de expertiză medico-legală nr. 168 din 14.09.2013 și cel de constatare medico-legală nr. 4026 din 09.08.2013 susținute de declarațiile expertului Liviu Gherman din cadrul ședinței de judecată.

Totodată, din datele cauzei, rezultă că concluzia primei instanțe, precum că *„inculpatul Gînga Vitalie nu a ținut cont de prevederile art. 8 CEDO, art. 29 alin. (1), (2) Constituția Republicii Moldova, art. 2 și 5 alin. (1) din Legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, atunci când a intrat în ograda părții vătămate Iachim Sergiu și l-a forțat pe acesta să iasă după poartă, or aceste acțiuni ale inculpatului, care avea calitatea de exponent al puterii publice, nu aveau temei justificativ sau circumstanță excepțională care i-ar fi permis pătrunderea în domiciliul părții vătămate, acțiune ce a fost disproporțională cu libertățile fundamentale garantate persoanei fizice”*, este veridică, fiind întemeiată prin cumulul de probe cercetate de prima instanță în ședința de judecată.

În continuare, Colegiul penal lărgit menționează că din materialele cauzei rezultă că deși inițial inculpatul Gînga Vitalie a acționat în limitele atribuțiilor de serviciu, înaintând cerințe legale pentru stoparea vehiculului condus de partea vătămată Iachim Sergiu, prezentarea actelor pentru identificare, ultimul nesubordonându-se acestor cerințe s-a deplasat la propriul domiciliu, intrând în ograda sa, iar acțiunile ulterioare a inculpatului Gînga Vitalie au luat o asemenea turnură încît, s-au transformat în acțiuni ilegale care au și constituit în esență excesul de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu, ce s-a manifestat prin violarea domiciliului părții vătămate cu pătrunderea neîntemeiată în ograda părții vătămate Iachim Sergiu, cu aplicarea ulterioară nejustificată a forței fizice pentru scoaterea părții vătămate din ogradă, moment în care acesta s-a împotrivit, fapt ce a dus la

cauzarea vătămarilor corporale neînsemnate părții vătămate, astfel, în urma acestor acțiuni cumulate s-a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a părții vătămate Iachim Sergiu, precum și lezarea intereselor publice, manifestate prin prejudicierea imaginii poliției ca organ de drept.

La fel, instanța de recurs ordinar analizând materialele cauzei penale deferită judecătii, acceptă concluzia primei instanțe prin care aceasta nu a reținut în învinuirea adusă inculpatului Gînga Vitalie în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, tot spectrul de circumstanțe invocate în rechizitoriu, făcând referire la hotărârea Judecătoriei Strășeni din 05.06.2014, prin care partea vătămată Iachim Sergiu a fost sancționată pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 233 alin. (3) și art. 336 Cod contravențional și motivând în acest sens că „*toate circumstanțele invocate de către procuror în rechizitoriu pînă la momentul intrării inculpatului în ogradă părții vătămate contravin circumstanțelor constatate de către instanța de judecată prin hotărârea irevocabilă menționată, care, este în vigoare și prevalează asupra poziției expuse de către procuror în rechizitoriu*” (f.d. 59, vol. III).

În același context, instanța de recurs este în deplin acord cu constatarea primei instanțe, relatată în partea descriptivă a sentinței, prin care prima instanță a respins ca neîntemeiate celelalte circumstanțe incriminate inculpatului Gînga Vitalie în rechizitoriu, specificând următoarele: „*Instanța de judecată califică drept neîntemeiată acuzația adusă inculpatului preluată expres din rechizitoriu după cum urmează: „În continuarea acțiunilor ilegale, Gînga Vitalie în pofida opunerii subalternului Vasilașcu Serghei față de intenția apărută de al urmări și reține pe Iachim Sergiu, manifestând indignare și acționând ilegal față de ultimul cu scopul de a-l reține și pedepsi pentru conducerea mopedului în stare de ebrietate (...) punând în pericol viața și sănătatea lui Iachim Sergiu și a fiului acestuia minor Iachim Marius aflat pe moped ca pasager, (...) neîntemeiat a inițiat imediat cu viteză urmărirea lui Iachim Sergiu prin sat pînă la domiciliul ultimului (...)*”.

În context, instanța remarcă, că, nici o sintagmă din cele relatate de către procuror nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, și aceasta deoarece: 1) cu referire la faptul că Vasilașcu Serghei s-a opus acțiunilor inculpatului - martorul Vasilașcu Serghei în declarațiile sale nu a relatat că s-ar fi opus inculpatului, ba mai mult el a menționat că împreună cu inculpatul au continuat să-și exercite atribuțiile de serviciu și în genere el se uita la telefon deoarece partea vătămată deja dispăruse din vizorul lor; 2) cu referire la faptul că inculpatul a avut scopul de a-l reține și pedepsi pe partea vătămată pentru conducerea mopedului în stare de ebrietate - instanța de judecată consideră că pedepsirea persoanelor vinovate de comiterea contravențiilor este o obligație legală a colaboratorilor de poliție, or în caz contrar ei urmau a fi pedepsiți pentru neglijență în serviciu dacă lăsau partea vătămată să hoinărească în stare de ebrietate prin sat; 3) cu referire la faptul că

procurorul consideră că inculpatul a pus în pericol viața și sănătatea lui Iachim Sergiu și a fiului acestuia minor Iachim Marius - instanța de judecată reține că, nu inculpatul ci partea vătămată, fiind în stare de ebrietate, neconștientizându-și acțiunile, probabil, nedorind să fie supus răspunderii juridice, în pofida somațiilor legale ale colaboratorilor de poliție a pus în pericol viața sa și a feciorului său când încerca să se sustragă; 4) cu referire la faptul că procurorul consideră că inculpatul ilegal a inițiat urmărirea părții vătămate - instanța de judecată relevă că din probatoriul administrat în ședință de judecată reiese cert că: a) domiciliul părții vătămate nu era departe de locul unde polițiștii l-au somat, acest fapt fiind confirmat de însuși partea vătămată; b) potrivit declarațiilor mai multor martori (Cristea Mihail, Vasilașcu Serghei, Solonari Veronica) reiese că în regiunea dată drumul era cu denivelări fiind imposibilă deplasarea cu viteză; c) din declarațiile părții vătămate reiese că el se deplasa cu cca. 20-30 km/h; d) din declarațiile martorului Chiperi Olga care trăiește chiar alături de partea vătămată reiese că ea l-a văzut pe partea vătămată cum s-a coborât la vale, și după aceea a văzut cum a trecut repede la deal, și apoi, după ce a trecut partea vătămată, a auzit și a văzut mașina poliției care venea la deal, deci distanța între moped și automobil era destul de mare; e) din declarațiile părții vătămate reiese că el a reușit să coboare de pe motoretă, să o dea în ogradă, să coboare copilul și numai după aceea, când a dorit să închidă poarta a fost oprit de către inculpat; f) din declarațiile părții vătămate reiese că inițiativa de a se sustrage de la indicațiile legale ale polițiștilor i-a aparținut lui deoarece nu a dorit să fie atras la răspundere; g) nu este clar cum a putut aprecia partea vătămată că era chipurile urmărită dacă se afla în stare de ebrietate, or el trebuia să privească înainte și nu în urmă.

Toate aceste circumstanțe relevă că în realitate o urmărire ca atare nu a existat, or, partea vătămată cunoscând că este aproape de propriul domiciliu și sperând că probabil va reuși să se eschiveze de la răspundere a accelerat motoreta și a reușit să ajungă pînă la propriul domiciliu, iar polițiștii s-au apropiat din urmă, mai târziu, deoarece partea vătămată deja era în ogradă. Or, dacă ar fi fost o veritabilă urmărire, apoi partea vătămată ar fi trebuit să fie stopată în drum, circumstanță care, probabil nu avea să-l determine pe inculpat să săvârșească infracțiunile de violare de domiciliu și exces de putere.

Cu referire la pretinsele acțiuni ilegale ale inculpatului de reținere abuzivă și escortare ilegală la IP Strășeni reținute de către procuror în rechizitoriu, instanța de judecată consideră că acțiunile inculpatului au fost perfect legale, or, partea vătămată nu a fost escortată împotriva voinței sale, ci s-a deplasat la IP Strășeni benevol, după ce în urma convingerilor verbale din fața gospodăriei sale de către inculpat a acceptat să urce în mașina poliției (acest lucru partea vătămată l-a susținut atît în ședința de judecată, cît și la urmărirea penală când a fost confruntată

cu inculpatul). Instanța de judecată mai reține că, este de obligația colaboratorilor de poliție de a identifica persoana care este presupusă de săvârșirea unei contravenții iar așa cum partea vătămată nu avea nici un document de identitate, necesitatea acestuia de a fi escortat la IP Strășeni pentru a-l verifica în baza de date informaționale a fost una imperioasă. Mai mult decât atât, având în vedere că, de principiu, partea vătămată nu a refuzat să treacă alcooltestul și să-i fie prelevate probe...nu este clar în ce a constat reținerea părții vătămate”.

Prin urmare, cu referire la cele evidențiate supra, Colegiul penal lărgit notează că prima instanță apreciind probele administrate la cauza penală, ținând cont de prevederile art. 24, 27 Cod de procedură penală, a elucidat cu certitudine că infracțiunea de exces de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, incriminată inculpatul Gînga Vitalie s-a manifestat doar prin pătrunderea în lipsa unei justificări legale în domiciliul părții vătămate și aplicarea forței fizice asupra acesteia pentru a-l scoate din ogradă, nefiind admise de către acesta a celorlalte încălcări invocate în sarcina inculpatului prin actul de învinuire.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs acceptă total argumentele și motivarea primei instanțe în această parte și în virtutea corectitudinii ei o acceptă și o însușite, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal lărgit mai stabilește ca fiind veridică soluția primei instanțe de achitare a inculpatului Gînga Vitalie de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, or prima instanță just a conchis că circumstanțele reținute în rechizitoriu pentru incriminarea inculpatului a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, au fost deja constatate și și-au găsit reflectarea în infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs ordinar atestă că din materialele cauzei, precum și conținutul rechizitoriului (f.d. 76, vol. II), se identifică că circumstanțele specificate de acuzare ca fiind incidente infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, și anume aplicarea forței fizice de către inculpat ce a cauzat vătămări corporale neînsemnate, a fost reținută întemeiat de prima instanță (f.d. 45, vol. III), ca fiind parte componentă a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, constatată în sentință.

În același context, se menționează că din probele cercetate de prima instanță în cadrul cercetării judecătorești, prezentate de acuzare, nu se identifică nici una din

modalitățile de comitere a infracțiunii de tortură, nefiind probată în care mod a avut loc provocarea părții vătămate Iachim Sergiu, prin acțiunile inculpatului Gînga Vitale a careva urmări ce ar constitui suferințe fizice sau psihice puternice, după cum este reglementată latura obiectivă a infracțiunii de tortură în art. 166¹ alin. (3) Cod penal, „Tortura, adică orice faptă intenționată prin care se provoacă unei persoane o durere sau suferințe fizice sau psihice puternice [...]”. Astfel, după cum a constatat și prima instanță, leziunile ce au fost calificate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 168 din 14.09.2013, au apărut în momentul când asupra părții vătămate Iachim Sergiu s-a aplicat forța fizică de către inculpatul Gînga Vitalie, iar primul împotrivindu-se, s-a lovit și s-a zgâriat de un par de la poartă și o grămadă de contileți, astfel leziunile depistate la partea vătămată, după cum rezultă și din propriile declarații (f.d. 108 verso, II), au apărut în cadrul unor acțiuni ce constituie o formă de brutalitate, ce a și fost constatată de prima instanță ca fiind incidentă infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, și nicidecum nu poate fi considerată ca o manifestare de tortură, sau chiar nici ca tratament inuman sau degradant.

Prin urmare, acțiunea de aplicare a forței fizice a inculpatului Gînga Vitalie, asupra părții vătămate Iachim Sergiu, a fost realizată numai în limita infracțiunii de exces de putere și depășire atribuțiilor de serviciu, nedepășind gradul minim de severitate și nefiind demonstrat prin careva probe în ședința primei instanțe că părții vătămate i-au fost cauzate careva suferințe fizice sau psihice puternice, pentru ca acțiunile lui Gînga Vitalie să cadă sub incidența infracțiunii de tortură, conform textului art. 166¹ alin. (3) Cod penal, cu atât mai mult că de organul de urmărire penală nu a fost identificat în rechizitoriu și nici probat în ședința de judecată a primei instanțe, nici unul din scopurile speciale, ce obligatoriu trebuie să fie prezente în realizarea laturii subiective în cazul încadrării unei fapte ca infracțiune de tortură, reglementată în varianta tip de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, cum ar fi: (-1) *obținerea de la persoana efectiv torturată sau de la o persoană terță a informațiilor sau mărturisirilor*; 2) *pedepsirea persoanei efectiv torturate pentru un act pe care această persoană sau terță persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis*; 3) *intimidarea sau exercitarea de presiuni asupra persoanei efectiv torturate sau asupra unei terțe persoane*). Respectiv, Colegiul penal lărgit stabilește corectitudinea și legalitatea sentinței primei instanțe, inclusiv și în partea achitării inculpatului Gînga Vitalie de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului Gînga Vitalie nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit în urma analizei conținutului deciziei instanței de apel, conchide cert că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de partea apărării și a casat sentința primei instanțe achitându-l pe inculpatul Gînga Vitalie, inclusiv

de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art 328 alin. (1) Cod penal, or în virtutea argumentelor expuse supra, sentința primei instanțe a fost adoptată legal și întemeiat, cu respectarea tuturor cerințelor prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală, iar principalul argument a instanței de apel de achitare a inculpatului Gînga Vitalie de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, precum că „*prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2014, prin care Iachim Sergiu a fost sancționat contravențional pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 233 alin. (3) și art. 336 Cod contravențional, avînd putere de lucru judecat, se confirmă în totalitate legalitatea acțiunilor inculpatului Gînga Vitalie în privința părții vătămate Iachim Sergiu*”, nu se acceptă de instanța de recurs ordinar, or după cum s-a mai menționat supra, deși inițial acțiunile și cerințele lui Gînga Vitalie au fost legale și întemeiate pînă a ajunge la ograda părții vătămate, cum a fost stabilit și în hotărârea Judecătorei Strășeni din 05 iunie 2014 (f.d. 97, vol. II), ulterior însă acestea au luat o întorsătură infracțională (*prin pătrundere nejustificată în domiciliul părții vătămate, cu aplicarea forței fizice pentru a o scoate pe aceasta din orgadă*) ce a și constituit în esență excesul de putere și depășirea atribuțiilor de serviciu, faptă ce a fost constatată just de către prima instanță în sentință, în urma cercetării cumulului de probe administrat la cauza penală.

La fel, se constată că prima instanță corect a soluționat acțiunea civilă, încasând dauna morală de la inculpatul Gînga Vitalie, în folosul părții vătămate Iachim Sergiu.

Pe cale de consecință, Colegiul penal lărgit atestă că din materialele cauzei rezultă cu certitudine că instanța de apel greșit a admis apelul declarat de avocatul Furnică Victor și inculpatul Gînga Vitalie, a casat sentința și a adoptat soluția de achitare a inculpatului Gînga Vitalie, de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, inclusiv și de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, or în acest sens, Colegiul penal lărgit notează că prima instanță în sentință, just a reținut că la materialele cauzei sunt suficiente probe care demonstrează vinovăția lui Gînga Vitalie, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, doar în partea comiterii excesului de putere și depășire a atribuțiilor de serviciu prin violarea domiciliului și aplicarea forței fizice asupra părții vătămate Iachim Sergiu, precum și corect l-a achitat pe inculpatul Gînga Vitalie de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (3) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

9. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursurile declarate de către procuror și de către avocatul Mihăilă Olesea în numele părții vătămate Iachim Sergiu urmează a fi admise, inclusiv din alte motive, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016 ca fiind neîntemeiată,

cu menținerea sentinței Judecătorei Strășeni din 30 decembrie 2015, în privința lui Gînga Vitalie, fiindcă s-a confirmat temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

10. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile și de către avocatul Mihăilă Olesea în numele părții vătămate Iachim Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2016, cu menținerea sentinței Judecătorei Strășeni din 30 decembrie 2015, prin care Gînga Vitalie XXXX a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa – amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul organelor de drept din Republica Moldova, pe un termen de 3 ani.

În rest se mențin dispozițiile sentinței.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 martie 2017.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Nicolaev Ghenadie

Moraru Petru